

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **НАДЕЖДА В. ПОПОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110211640 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „ХХ“ЕООД, ЕИК ХХХ, срещу Наказателно постановление (НП) №56 от 08.08.2023 г., издадено от Антон Симеонов Генов, в качеството му на Директор на Областна дирекция по безопасност на храните - София град (ОДБХ - София град), с което на жалбоподателя, на основание чл.134, ал.1 от Закона за храните (ЗХ), е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 2000,00 (две хиляди) лева за нарушение на чл.9, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021 г. за хигиена на храните (Наредбата или Наредба №14/2021 г.), във връзка с §1, б.„А“ от Глава V, Приложение II от Регламент (ЕО) №852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните.

В жалбата като основен и единствен аргумент е релевирано възражението за допуснато нарушение на императивната разпоредба на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, поради несъответствие между посочената като накърнена материалноправна норма и приложената като съответна на нея санкционна такава. Формулирана е молба за цялостна ревизия на издадения санкционен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Въззиваемата страна Директор на ОДБХ - София град, редовно призована, се представлява от адв. Б, който оспорва основателността на подадената жалба и моли санкционният акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира и разносики за процесуално представителство.

Съдът, като провери изцяло атакуваното наказателно постановление, обсъди доводите и възраженията на страните, прецени събраните доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, предвид разпоредбите на закона, установява следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок (видно от представената по делото товарителница), от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити

за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят „ХХ“ЕООД е търговец, вписан в търговския регистър, с ЕИК ХХХ. Предметът му на дейност включвал производство и търговия на хранителни стоки и безалкохолни напитки. Дружеството стопанисвало търговски обект - Супермаркет „ХХ“, находящ се в ХХХ, в който се предлагали за продажба суровини и храни, включително преминали топлинна обработка. За извършване на търговската си дейност „ХХ“ЕООД било регистрирано по реда на чл.26 от Закона за храните (ЗХ) в регистъра на обектите за търговия на дребно с храни, с рег.№222100653, като бизнес оператор на обект за дистрибуция на храни, за което му било издадено удостоверение 16778/25.01.2013 г.

На 06.07.2023 г. чрез онлайн – платформата за контакт на граждани с администрацията, в Столична регионална здравна инспекция бил подаден сигнал относно качеството на готова храна, закупена от топла витрина в магазин „ХХ“, находящ се на горепосочения адрес в ХХХ. Оплакването било препратено за отношение по компетентност към ОДБХ - София - град, където било заведено с вх. №6945/06.07.2023 г. То било разпределено за работа на свид. Е. С. С., заемаща длъжност „старши инспектор“ в отдел „Контрол на храните и граничен контрол“ при ОДБХ – София град.

На 10.07.2023 г. свид. С. и колегата ѝ П. Й. Й. - О. извършили проверка в горепосочения търговски обект по повод постъпилия сигнал за нарушения на законодателството, регламентиращо реда и условията за съхранение и продажба на хранителни продукти. Проверяващите се легитимирали пред пълномощник на управителя на магазина и в негово присъствие пристъпили към оглед на топлата витрина, откъдето се извършвала търговия на изпечени продукти. Установили, че били предлагани няколко вида артикули, сред които: свински котлети, свински гърди, грил - наденички, мусака, кюфтета на скара. Направило им впечатление обаче, че витрината е силно замърсена. От вътрешната си страна тя била наслоена с хранителни остатъци. Непочистените участъци попадали в пряк контакт с изложените и предлагани за продажба готови хранителни продукти, което създавало риск от замърсяване на храната, а оттук и за здравето на хората, които я закупували.

Констатациите в хода на контролната дейност проверяващите обективирали в констативен протокол №0049292/10.07.2023 г., връчен на пълномощника на дружеството – въззивник. Издали и разпореждане за насочване №0000062/10.07.2023 г., по силата на което реализацията на продуктите от топлата витрина била спряна, поради неправилното им съхранение.

При така установените факти свид. С. приела, че е налице извършено административно нарушение от „ХХ“ЕООД. На 11.07.2023 г., след предварителна покана до управляващия юридическото лице, тя пристъпила към съставянето на акт за установяване на административно нарушение (АУАН), с бл. №0000123 от 11.07.2023 г. В него било отразено фактическото описание на нарушението. Като накърнена била ангажирана разпоредбата на §1, б. „А“ от глава V на Регламент 852/2004, във връзка с чл.9, ал.1 от Наредба №14/2021 г. за хигиена на храните. Актът бил съставен в присъствието на свидетел - присъствал при установяване на нарушението О. и представител на нарушителя. Документът бил представен на пълномощника на „ХХ“ЕООД - И, която положила подписа си. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно постановление (НП) №56/08.08.2023 г. от Директора на ОДБХ – София град. С него на жалбоподателя „ХХ“ЕООД, ЕИК ХХХ, на основание чл.134, ал.1 от ЗХ била наложена „Имуществена санкция“ в размер на 2000,00 (две хиляди) лева за нарушение на чл.9, ал.1 от

Наредба №14/2021 г. за хигиена на храните, вр. §1, б.„А“ от глава V, Приложение II на Регламент 852/2004. Санкционният акт бил връчен на 08.08.2023 г., видно от изрично отбелязване върху бланката му. Жалбата срещу него била подадена чрез наказващия орган на 14.08.2023 г., видно от приложена товарителница на „Еконт Експрес“.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: показанията на разпитаните от съда свидетели С. и О., приобщените към материалите по надлежния ред на чл.283 от НПК писмени доказателства: пълномощни за процесуално представителство, констативен протокол №0049292/10.07.2023 г., извлечение от регистър на обектите за търговия на дребно с храни, поддържан от БАБХ, длъжностна характеристика за длъжността „старши инспектор“ при БАБХ, подписана от свид. С., Заповед №ВР-6/28.06.2021 г. на изпълнителния директор на БАБХ, заповед №ОСПП-46/29.06.2022 г. на изпълнителния директор на БАБХ, писмен отговор от ОДБХ - София - град, с вх.№262675/21.09.2023 г. по описа на СРС, с приложения: копия на девет броя наказателни постановления, издадени за нарушения на правилата на Закона за храните, извлечение от регистъра на отправените предупреждения по реда на чл.28 от ЗАНН, сигнал от гражданин, с вх.№6945/06.07.2023 г., разпореждане за насочване №0000062/10.07.2023 г., извлечения от регистри на издадени наказателни постановления и отправени предупреждения по реда на чл.28 от ЗАНН.

При проведените непосредствени разпити на свидетелите С. и О. съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения. Показанията има са подробни и вътрешно балансирани, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви. Те намират подкрепа еднопосочно и в приобщените по надлежния ред писмени доказателства, в частност подадения до контролните органи сигнал, изготвения към момента на извършената проверка протокол и издаденото разпореждане за насочване на хранителни продукти. В разказите на свидетелите последователно са отразени техните непосредствени впечатления от обстановката в търговския обект и по-конкретно състоянието на топлата витрина, придобити по време на извършената на място проверка. С. и О. убедително пресъздават съхранени спомени за несъобразяването на хигиенните изисквания в проверявания обект, изразило се във видими следи от замърсяване и стари, засъхнали наслойвания от храни по вътрешната страна на топлата витрина, които попадали в пряк контакт с предлаганите там хранителни продукти. Подчертават, че дори в проведения разговор с управителя на магазина, в чието присъствие са провели контролната дейност, последният е споделил, че е имал намерение да бракува намерената продукция, както и че се касае до системен проблем със служителите. Така наведеното от разпитваните лица открива потвърждение не само в констативния протокол, който е изготвен и не е оспорен в този смисъл от въззивника към момента на проверката и впоследствие, но и от факта на издадения допълнително акт, предписващ мерки за разпореждане с предметите на нарушението и свързан със спиране от реализация на предлагана на топлата витрина продукция. В тази връзка следва да се посочи, че макар да не носи тежестта на доказване, жалбоподателят, като страна в производството, разполага с право да ангажира доказателства, с които да обори тезата на наказващия орган. В конкретния случай не са представени допълнителни документи, опровергаващи фактите, удостоверени в изготвения в хода на проверката протокол. В този смисъл и изведената в АУАН и НП фактология следва да се възприеме като отражение на обективната действителност.

Допълнително, от приложения констативен протокол се установява конкретната дата на извършеното нарушение, която в случая съвпада с датата на неговото установяване. Извеждат се видовете артикули, предмет на проверката, както и констатираните пропуски при тяхното съхранение и пласирането им на пазара. Служи за изясняване на фактите и изготвеното от проверяващите разпореждане за насочване, разкриващо синхрон с удостовереното в констативния протокол и в свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля при установяването на нарушението. Приобщените заповеди на изпълнителния

директор на БАБХ и подписаната от свид. С. длъжностна характеристика позволяват да бъде изведена материалната и териториална компетентност на актосъставителя и наказващия орган. От представеното копие на сигнал на гражданин се констатира основанието за предприемане на проверката в супермаркет „Х“. Приложеното извлечение от регистъра на операторите на обекти за дистрибуция на храни разкрива отношение към особеното качество на въззивника - релевантно за установяване съставомерността на предявеното нарушение, респ. към преценката относно вида на приложимата за него санкция. Заверените копия на санкционни актове и такива за предупреждение по реда на чл.28 от ЗАНН са значими за изводите относно пропорционалността на наложената имуществена санкция спрямо вида и тежестта на извършеното нарушение.

Разгледани в съвкупност, доколкото не разкриват съществени противоречия помежду си и по аргумент от чл.303, ал.5 от НПК не налагат подробен анализ, така обсъдените писмени доказателства, ведно със свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по АУАН, обуславят стабилна доказателствена основа, върху която въззивната инстанция би могла да обоснове своите изводи по съществото на казуса.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Последното обуславя и съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН и предвиден за издадените от административните органи наказателни постановления, да се съсредоточава върху тяхната законосъобразност. По аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. с чл.14, ал.2 от НПК съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи, респ. фактическите констатации, заложили в АУАН или наказателното постановление.

За правилното извършване на тази дейност ръководно-решаващият в съдебното производство орган следва да осъществи контрол върху съставения АУАН, съобразявайки неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща, съответно да провери издаденото въз основа него наказателно постановление. Съдът след извършена служебна проверка на съставения АУАН и на издаденото НП прие, че не са налице процесуални нарушения относно компетентността на длъжностните лица, които са съставили, респ. издали двата документа. Според чл.138, ал.1, т.1 от ЗХ, нарушенията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му се установяват с актове на инспектори в областните дирекции по безопасност на храните, осъществяващи официален контрол. Чрез подредената към материалите по делото заповед №ОСПП-46/29.06.2022 г. на Директора на БАБХ се доказва факта на назначението на свид. С. като „инспектор“ в структурата на контролния орган. Именно на заемащите тази длъжност служители законът делегира правомощия да инициират административнонаказателни процедури. Видно от заповед №ВР-6/28.06.2021 г. на Директора на БАБХ, издателят на наказателното постановление е бил назначен като Директор на ОДБХ – София – град, поради което е разполагал с материална и териториална компетентност да издава санкционни актове за нарушения на разпоредбите на Закона за храните.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от изпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 – месечния срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН досежно нарушението. Налице е съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Лаконичното въвеждане на относимите към нарушението обстоятелства не нарушава логическото единство на възпроизведените в АУАН и НП факти и не препятства възприемането на всеки един от изискуемите признаци на съответния състав от материална страна. Отразени са дата, място и начин на реализиране на нарушението. Разкрива се безпротиворечиво единство между установените обстоятелства и подвеждането им под съответната правна норма на материалния закон, действала към момента на извършване на деянието. Очертан е кръгът от доказателствено релевантни факти, позволяващи недвусмислено да се възприеме волята на актосъставителя и на наказващия орган. В духа на горните аргументи, настоящата съдебна инстанция приема, че краткото, но ясно отразяване на относимата фактология напълно удовлетворява изискванията за достатъчно съдържание на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника „ХХ“ЕООД е ангажирана на основание чл. 134, ал. 1 ЗХ, като му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000,00 (две хиляди) лева за нарушение на чл.9, ал. 1 от Наредба №14 от 09.12.2021 г. за хигиена на храните, вр. §1, б.„А“, глава V от Приложение II от Регламент (ЕО) №852/2004. В ангажираната материалноправна норма на чл.9, ал.1 от Наредба №14/2021 г. е ситуирано правно задължение за бизнес – операторите, собствениците или ползвателите на обект в производството, преработката и дистрибуцията на храни да *„извършват дейността си в съответствие с изискванията, определени в Регламент (ЕО) №852/2004 и изискванията, предвидени в разпоредбите на пряко приложимото право на Европейския съюз за определени храни“*. В разпоредбата на §1, б.А“, глава V, Приложение II от Регламент (ЕО) №852/2004, към която чл.9, ал.1 от Наредбата имплицитно препраща, предписва, че: *„всички предмети, инсталации и оборудване, с които храните влизат в контакт, трябва да са ефективно почистени, а когато е необходимо, дезинфекцирани. Почистването и дезинфекцията да се извършват с честота, достатъчна за избягване на всякакъв риск от замърсяване“*. Така установено, правилото се прилага (видно от въведението към Приложение II на Регламент (ЕО)853/2004, вр.чл.4, §2 от Регламента) по отношение на *„операторите на предприятия за храни, които осъществяват етап от производството, преработката или разпространението на храни след етапите, за които се прилага параграф 1“*. Изключени от кръга адресати са операторите, които попадат в категорията на §1, от чл.4 от Регламента, а именно *„операторите на предприятия за храни, извършващи първично производство и тези операции, свързани с него, изброени в приложение I“*.

От приетите писмени и изслушаните гласни доказателства от съда се установява, че въззивникът е *„предприятие“*, по смисъла на чл.2, §1, б.„В“ от Регламент (ЕО) 852/2004. С оглед извършваната от него дейност и предвид обхвата на издаденото му удостоверение от БАБХ, по реда на чл.26 от ЗХ, дружеството има качеството на оператор на предприятия за храни, осъществяващ етап от производството, преработката или разпространението на храни след етапите, за които се прилага §1 от Регламент (ЕО)№852/2004. То не е извършва първично производство на храни или операции, свързани с него. Т.е., „ХХ“ЕООД попада в категорията адресати на задължения, въведена с разпоредбата на чл.4, §2 от Регламент (ЕО) №852/2004, които в дейността си са задължени да *„спазват общите хигиенни изисквания, определени в приложение II и всички специфични изисквания, предвидени в Регламент (ЕО) № 853/2004“*.

Доказателствата, събрани по делото (свидетелски показания и документи), сочат, а това не се оспорва и от жалбоподателя, че на 10.07.2023 г., към момента на извършената от контролните органи при ОДБХ – София град проверка, топлата витрина в „ХХ“, в ж.к. „Младост-1“, гр. София, стопанисван от въззивника, където са предлагани за продажба готови хранителни продукти, изброени в констативния протокол, приложен към делото, въведени и в АУАН и НП, е била замърсена отвътре и наслоена с хранителни отпадъци. Непочистените участъци са попадали в пряк контакт с храната, предполагали са нейното замърсяване и съответно са създавали риск от увреждане здравето на хората – потенциални клиенти на магазина. Еднозначни в тази насока са свидетелските показания на инспекторите С. и О., които споделят съхранен спомен не само за състоянието на ползваното от търговеца оборудване, но и от заявеното пред тях обяснение от управителя на магазина, че се касае за проблем, датиращ от дълъг период от време. Причините, обусловили неизпълнението в случая се свързват единствено с вътрешната организация на дейността на търговския обект, изключителна отговорност на дружеството, като не са ангажирани доказателства за обективни пречки, възпрепятстващи съобразяването на произтичащите от правилото на §1, б.„А“, глава V от Приложение II към Регламент (ЕО) 852/2004 задължения, приложимо по силата на чл.9, ал.1 от Наредба №14/2021. По изложените съображения следва да се приеме, че законосъобразно е потърсена административнонаказателна отговорност от „ХХ“ЕООД за нарушение на материалното правило на чл.9, ал.1 от Наредба №14/2021, вр. §1, б.„А“, глава V от Приложение II към Регламент (ЕО) 852/2004.

В процесния случай въпросът за вината за извършеното нарушение се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на дружеството е обективна и касае неизпълнение на задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

Съдът намира за основателно обаче възражението на въззивника, че административнонаказващият орган неправилно е приложил като съответстваща на нарушената материалноправна норма на чл.9, ал.1 от Наредба №14/2021, вр. §1, б.„А“, глава V от Приложение II към Регламент (ЕО) 852/2004, санкционната разпоредба на чл. 134, ал. 1 от ЗХ. Последният законов текст предвижда отговорност за *„лицата по чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 852/2004, които не изпълняват задълженията си, произтичащи от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 852/2004“*. В конкретния случай установената по делото фактология, както и очертаните в констативно - съобразителната част на АУАН и НП обстоятелства, сред които най- вече качеството на жалбоподателя на *„оператор на предприятия за храни, осъществяващ етап от производството, преработката или разпространението на храни след етапите, за които се прилага §1 от Регламент (ЕО) 852/2004“* и поради това попадащ в категорията *„лица по чл.4, §2 от Регламент (ЕО) 852/2004“*, свързват бездействието на „ХХ“ЕООД не с неизпълнение на общите хигиенни разпоредби, определени в част А на Приложение I към Регламента, касаещи първичното производство на храни, а с констатираното несъобразяване на общите хигиенни изисквания, определени в Приложение II към Регламента, които се отнасят именно до етапи от производството, преработката или разпространението на храни, следващи първичното производство. Съответна към конкретиката на случая се явява санкционната норма на чл.134, ал.2 от ЗХ, съгласно която: *„за други нарушения на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание“*.

Съдът намира, че неправилното посочване на санкционната разпоредба в НП не налага неговата отмяна, а предполага единствено изменение, изразяващо се в преквалификация на основанията за ангажиране на административнонаказателната отговорност от такова по чл.134, ал.1 от ЗХ, в такова по чл.134, ал.2 от ЗХ и намаляване размера на наложената имуществена санкция от 2000,00 лева на 1000,00 лева. В случая не се пристъпва към промяна в обстоятелствата на нарушението, отнесени правилно към накърнената материалноправна разпоредба на чл.9, ал.1 от Наредба №14/2021, вр. §1, б.„А“,

глава V от Приложение II към Регламент (ЕО) 852/2004. Не се налага и допълване или подмяна на съществени признаци от фактическия състав на вмененото нарушение. Последните са изведени в своята цялост в издадения санкционен акт, а формулировката им не ограничава правото на защита на санкционираното лице да разбере параметрите на претендираната спрямо него отговорност. Изменението, съобразно нормата на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, се свързва с приложение на закон за по-леко наказуемо административно нарушение, към чийто състав се прилага санкционната разпоредба на чл.134, ал.2 от ЗХ. Последната установява „имуществена санкция“, чийто минимум е по-нисък по стойност (1000,00 – хиляда лева), спрямо наложената с наказателното постановление.

При така извършеното изменение, съгласно чл. 134, ал. 2 ЗХ, санкцията следва да бъде индивидуализирана в нейния минимален размер, доколкото деянието не се отличава със завишена степен на обществена опасност в сравнение с други простъпки от вида. Касае се до нарушение от вида, реализирано за първи път в дейността на търговеца. Противни изводи не се налагат и от мотивите на наказващия орган, споделени в наказателното постановление, с които прилагайки по- тежката правна квалификация той е наложил също минимален размер на санкцията. Тези аргументи съдът в настоящото производство не би могъл да игнорира, както и да завиши размера над минималния, предвиден в закона, поради действието на правилото *reformatio in reus*. Същевременно, не съществува юридическа възможност така изменената санкция да бъде намалена (арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН: *“Не се допуска определяне на наказание под най-ниския предел за наказание глоба...”*).

Не се разкриват предпоставките за приложението на чл. 28 ЗАНН. Относителността на визирания нормативен регламент се преценява въз основа на установените факти и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Отказът на наказващия орган да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН винаги подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, в който смисъл е и Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова, доколкото *„Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран...”*, а е длъжен да *„...изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото“*. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. В тази връзка, за наличието на съставомерност на нарушението на чл.9, ал.1 от Наредба №14/2021, вр. §1, б.“А“, глава V от Приложение II към Регламент (ЕО) 852/2004 не се изисква настъпването на допълнителни вредни последици, но макар и формално по своята конструкция неизпълнението на посоченото правно задължение не разкрива формална по степен обществена опасност. То не се отличава от обикновените случаи на нарушения от вида. Не без значение се явява и обстоятелството, че дружеството е санкционирано за нарушения на Закона за храните, макар и от друг вид, нееднократно в предходни времеви периоди.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно, като наказателно постановление следва единствено да се измени в частта на приложимата санкционна разпоредба и наложената на жалбоподателя „имуществена санкция“ следва да бъде намалена до размера, предвиден като минимален в чл. 134, ал. 2 ЗХ.

С оглед изхода на делото, съдът дължи произнасяне и по въпроса за възлагане на

разноските, сторени от страните в производството. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата препраща към реда, установен в чл.143 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В конкретния случай на тази съдебна инстанция спорът е разрешен благоприятно за въззиваемата страна – директора на ОДБХ – София - град. Този извод не се опровергава от обстоятелството, че се изменя в частта на наказанието издаденото от нея наказателно постановление и това разбиране намира своята опора в ТР №3 от 08.04.1985г. по н.д.№98/84г. на ВС, което не е изгубило своето значение. Съгласно същото, доколкото производството по обжалване на административно наказателните постановления е вид наказателна процедура, то за нея важат правилата относно делата за престъпления от общ характер, като ако наказателното постановление бъде изменено, разноските се възлагат на нарушителя, защото с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени. Въззиваемата страна е представлявана от адвокат в производството, претендиращ в изявлението си и възнаграждение, поради което и с оглед определяне дължимия размер на разноските следва да намери приложение и разпоредбата на чл.63д, ал.2 от ЗАНН. Съгласно същата *„Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на на срещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата“*. Текстът на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, предписва, че размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, като този размер следва да бъде справедлив и обоснован, но не по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа. Този подзаконов нормативен акт е Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно чл.18, ал.2, вр.чл.7, ал.2, т.1 от която, възнаграждението, при размер на санкцията, наложена с наказателното постановление до 1000,00 лева, не може да бъде по-малко от 400,00 лева. В случая наказващият орган е представляван от упълномощен адвокат. Видно от представените в съдебното заседание документи (договор за правна помощ, фактура и списък с разноси), на представителя на въззиваемата страна е изплатена сумата от 600,00 (шестстотин) лева. Доколкото не е направено изрично възражение за прекомерност на договореното възнаграждение, то не следва да намери приложение ограничението по чл.63д, ал.2 от ЗАНН. Тази сума от 600,00 лева следва да бъде заплатена от жалбоподателя „ХХ“ЕООД по сметка на ОДБХ - София град.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т.4, вр.ал.7, т.1 от ЗАНН и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 2-ри състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №56/08.08.2023 г., издадено от д-р Антон Симеонов Генов - Директор на Областна дирекция по безопасност на храните – София град, с което на „ХХ“ЕООД, ЕИК ХХХ, е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000,00 /две хиляди/ лева, на основание чл. 134, ал. 1 от Закона за храните, за нарушение на чл.9, ал.1 от Наредба №14 от 09.12.2021 г. за хигиена на храните (Наредбата или Наредба №14/2021 г.), във връзка с §1, б.“А“ от Глава V, Приложение II от Регламент (ЕО) №852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА основанието за налагане на административното наказание на чл. 134, ал. 2 от Закона за храните и НАМАЛЯВА размера на "имуществената санкция" на 1000,00 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА „ХХ“ЕООД, ЕИК ХХХ, да заплати по сметка на Областна дирекция по безопасност на храните – София град разноски в размер на 600,00 (шестстотин) лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____